

DANIĒLS UN GALA LAIKS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 16:10; Dan. 1, 2; 3:1–6; Atkl. 13:11–15; Dan. 3:13–18; Jāņa 3:7; Dan. 4, 6.

ATMIŅAS PANTS:

“Ķēniņš sacīja Daniēlam: ‘Patiesi, tavš Dievs ir dievu Dievs un ķēniņu Kungs, noslēpumu Atklājējs, kas tevi darījis spējīgu atklāt šo noslēpumu!’” (Dan. 2:47)

Kungam bija lieli plāni senajam Israēlam. “Jūs man būsiet priesteru valsts un svēta tauta! – saki šos vārdus Israēla dēliem!” (2. Moz. 19:6). Šai svētajai tautai, šai priesteru valstij, bija jābūt Viņa lieciniekiem pasaulē, ka Jahve ir vienīgais Dievs (sk. Jes. 43:10, 12). Diemžēl tauta nedzīvoja saskaņā ar svēto aicinājumu, ko Dievs bija tai devis. Beigās tā pat nonāca Babilonijas gūstā.

Interesanti, ka Dievs vēl joprojām varēja izmantot atsevišķus jūdus par saviem lieciniekiem, neskatoties uz lielo nelaimi – aizvešanu gūstā. Citiem vārdiem, Dievs zināmā mērā gribēja paveikt caur Daniēlu un viņa trim draugiem to, ko Viņš nesasniedza caur Israēlu un Jūdu. Vienā ziņā šie vīri bija paraugs tam, kas Israēlam bija jāizdara un ko tas bija izdarījis.

Jā, viņu stāsti norisinās laikā un vietā, kas ir tālu no pēdējām dienām. Bet mēs tik un tā varam šajos vīros atrast rakstura īpašības, kas var kalpot kā paraugs mums, ļaudīm, kas ne tikai dzīvojam gala laikā, bet kas esam aicināti būt par Dieva lieciniekiem pasaulei, kas līdzīgi pagāniem Babilonijas galmā nepazīst Viņu. Ko mēs varam mācīties no viņu stāstiem?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 14. aprīlī.

Uzticīgs vismazākajā

“Kas vismazākajās lietās uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams, un, kas vismazākajās lietās netaisnīgs, tas arī lielās lietās ir netaisnīgs.” (Lūk. 16:10)

Izlasi šeit teiktos Jēzus vārdus. Ir tik viegli būt “vismazākajās lietās netaisnam”, vai ne tā? Problēma nav tik daudz tajā, ka “vismazākās” lietas ir svarīgas pašas par sevi, jo tas tā nav. Tāpēc tās ir “vismazākās”. Kā mēs daudzi zinām, ņemot vērā personīgo pieredzi vai citu cilvēku paraugu (vai abus), problēma ir tāda, ka pirmais kompromiss vada pie nākamā, tad pie nākamā un tā tālāk, līdz mēs kļūstam “netaisnīgi lielās lietās”.

Paturot šo domu prātā, izlasīsim Daniēla 1. nodaļu, pirmo ziņojumu par četri jūdu piedzīvoto Babilonijas gūstā.

Izlasi Dan. 1. nodaļu. Kā nostāja, ko ieņēma Daniēls, Hananja, Mišaēls un Azarja, atspoguļo to, par ko bija jākļūst senajam Israēlam citu tautu vidū? (Sk. arī 5. Moz. 4:6–8, Zah. 8:23). ____

Lai gan pants tiešā veidā nepasaka, ko viņi ēda, lai būtu “desmit reizes labāki” gudrības un prāta ziņā (Dan. 1:20), šeit atklātā saistība ir skaidra. Nodaļa arī atklāj, ka Dievs deva viņiem šīs zināšanas un gudrību. Tas ir, Kungs varēja strādāt ar viņiem, pateicoties viņu uzticībai Viņam, atsakoties no Babilonijas nešķīstās pārtikas. Viņi paklausīja, un Dievs svētīja viņu paklausību. Vai Dievs nebūtu darījis kaut ko tamlīdzīgu senā Israēla labā, ja tas būtu turējies pie Bībeles mācības tikpat čakli un uzticīgi kā šie četri jaunie vīrieši? Protams. Un vai Viņš to nedarīs arī mūsu labā pēdējās dienās, ja mēs būsīm uzticīgi?

Tā kā mums ir dota tik liela gaisma un patiesība, mums kā draudzei vajadzētu sev jautāt: “Vai mēs esam bijuši uzticīgi un paklausīgi tam, kas mums ir dots? Vienlaikus kā mēs katrs personīgi varam ieņemt pozīcijas, kas dara mūs spējīgus būt spēcīgiem Dieva lieciniekiem? _____

Daniēla pazemība

Visā pasaulē Daniēla 2. nodaļa ir palīdzējusi neskaitāmi daudziem cilvēkiem nonākt pie ticības Dievam un Bībelei. Tā nodrošina spēcīgus, racionālus pierādījumus ne tikai Dieva eksistencei, bet arī Viņa zināšanām par nākotni. Patiešām, Dieva priekšzināšanu atklāsme šajā nodaļā atklāj Dieva eksistences pierādījumus.

Izlasi Dan. 2. nodaļu. Kā šī nodaļa nodrošina pārlicinošus pierādījumus Dieva realitātei? Aplūko arī mūsdienu Eiropu, kā tā ir aprakstīta Daniēla grāmatā (Dan. 2:40–43). Kā cilvēks, kas dzīvojis aptuveni pirms 2600 gadiem, varēja tik precīzi aprakstīt šo situāciju, ja ne ar dievišķās atklāsmes palīdzību? _____

Daniēls bija atklāti un nekautrējoties par to, kas viņam bija atklāts, atdevis godu Dievam. Cik viegli viņš būtu varējis lielīties ar jau atzīto gudrību un saprašānu kā savu spēju avotu, ne tikai lai uzzinātu ķēniņa sapni, bet arī lai to izskaidrotu! Bet Daniēls rīkojās citādi. Lūgšanas, ko viņš un citi bija lūguši (Dan. 2:17–23), parādīja viņu galējo atkarību no Dieva, citādi viņi būtu miruši kopā ar pārējiem gudrajiem.

Vēlāk Daniēls atgādināja ķēniņam, ka neviens no viņa profesionālajiem gudrajiem, magiem un burvjiem nebija spējīgs izstāstīt ķēniņam viņa sapni. Pretstatā tam Debesu Dievs spēj atklāt noslēpumus, jo Viņš ir vienīgais patiesais Dievs.

Tādējādi savā pazemībā un atkarībā no Dieva Daniēls spēja būt spēcīgs liecinieks. Ja Daniēls toreiz atklāja pazemību, cik daudz vairāk viņš to atklātu šodien? Galu galā mums ir tāda glābšanas plāna atklāsme, kāda Daniēlam nebija. Ja ir kaut kas, kam vajadzētu mūs darīt pazemīgus, tad tām vajadzētu būt zināšanām par to, ko Jēzus izdarīja pie krusta.

Ko krustam vajadzētu mums mācīt par pazemību? Ko tas mums stāsta ne tikai par mūsu grēcīgumu, bet arī par galējo atkarību no Dieva glābšanas ziņā? Padomājiet, kur jūs būtu bez krusta. Ar ko tad jūs varētu lielīties, ja ne ar krustu? Sk. Gal. 6:14. _____

Zelta tēls

Bībeles pētnieki jau sen ir pamanījuši saikni starp Daniēla 3. nodaļu, stāstu par trim ebrejiem Dūra klajumā un Atklāsmes grāmatas 13. nodaļu, vajāšanu aprakstu, ko Dieva ļaudis piedzīvoja pagātnē un ko viņi piedzīvos pēdējās dienās.

Salīdzini Dan. 3:1–6 ar Atkl. 13:11–15. Kādas ir paralēles starp šīm divām Rakstu vietām? _____

Abos gadījumos centrā ir pielūgsmes jautājums, abās vietās runa ir par pielūgsmi, kas ir uzspiesta. Tas ir, pie varas esošie politiskie spēki pieprasa pielūgsmi, kas pienākas tikai Kungam.

Izlasi Dan. 3:13–18. Ko mēs varam mācīties no stāsta, kam vajadzētu palīdzēt mums saprast ne tikai to, ko mēs piedzīvosim pēdējās dienās, bet arī kā mums vajadzētu gaidīt to, kas nāks? _____

Nebūkadnecars kā visvarenākais vadītājs virs zemes izsmēja šos vīrus un viņu Dievu, teikdams: “Kurš Dievs gan spēs jūs paglābt no manis?” Drīz viņš pats piedzīvoja, kas ir šis Dievs, jo vēlāk viņš paziņoja: “Slavēts Šadraha, Mēšaha un Abēd-Nego Dievs, kas sūtījis savu sūtni un pasargājis savus kalpus, kas viņam uzticējās, netaupīdami pat savu dzīvību un nepildīdami ķēniņa pavēli, – tie nekalpoja un neslavēja citu dievu kā vienīgi savu Dievu!” (Dan. 3:28).

Nav šaubu, redzot tādu brīnumu kā šis, ķēniņš tika pārliecināts, ka Dievs, kam kalpoja šie vīri, ir īpašs.

Iedomājieties, ja šie jaunie vīri netiktu pasargāti no liesmām, ko viņi uzskatīja par iespējamu (Dan. 3:18). Kāpēc viņi tik un tā būtu darījuši pareizi, nepaklausot ķēniņa pavēlei, pat ja tas nozīmētu tikt sadedzinātam dzīvam? Šis stāsts atklāj spēcīgu liecību viņu ticībai un labprātībai stāvēt par to, kam viņi ticēja, neskatoties uz sekām.

Kad pēdējās dienās rodas jautājums par pielūgsmi, kā mēs varam būt droši, ka joprojām stāvam tik uzticīgi kā viņi? Ja mēs neesam uzticīgi “vismazākajā”, kas mums liek domāt, ka mēs būsīm uzticīgi tik lielās lietās kā pēdējā krīze? _____

Pagānu atgriešanās

Daniēla 3. nodaļa beidzas ar to, ka Nebūkadnecars atzīst patiesā Dieva eksistenci un spēku. Bet Dieva un Viņa spēka atziņa nav tas pats, kas jaunpiedzimšanas piedzīvojums, kas, kā Jēzus teica, ir izšķirošs glābšanai (sk. Jāņa 3:7). Patiešām, vīrs, kas bija attēlots Dan. 4:30, nebija atgriezies cilvēks.

Izlasi Dan. 4:30. Kas bija šī vīra problēma? Sk. arī Jāņa 15:5, Ap.d. 17:28, Dan. 5:23. _____

Nodaļai tuvojoties noslēgumam, Nebūkadnecars bija sapratis, ka viss spēks pastāv Dievā un ka bez Dieva vispār nav nekā, pat jā jāiet grūts ceļš.

“Kādreiz lepnais monarhs bija kļuvis par pazemīgu Dieva bērnu; tirāniskais, valdonīgais valdnieks par gudru un līdzjūtīgu ķēniņu. Viņš, kas bija izaicinājis un zaimojis Debesu Dievu, tagad atzina Visaugstākā spēku un nopietni centās vairot Jehovas pielūgsmi un Viņa pavalstnieku laimi. Saņēmis mācību no Viņa, kas ir ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs, Nebūkadnecars bija beidzot iemācījies mācību, kas jāapgūst visiem valdniekiem – ka patiesi lielums ir patiesā labestībā. Viņš atzina Jehovu kā dzīvo Dievu, sakot: ‘Tagad es, Nebūkadnecars, slavēju, teicu un godinu debesu Ķēniņu: ‘Visi viņa darbi ir patiesi, visi viņa ceļi ir taisnīgi, viņš spēj pazemot tos, kas lepnīgi staigā!’” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi” 521. lpp.)

Izlasi Dan. 4:35. Kādas patiesības par Dievu šeit izsaka Nebūkadnecars? _____

Daniēla 4. nodaļa noslēdzas ar to, ka pagāns atzīst “ebreju” Dieva autoritāti, virsvaldību un spēku. Zināmā mērā šī aina ir priekšvēstnesis tam, kas notika agrīnajā draudzē, kad, pateicoties jūdu liecībai un Dieva spēkam, pagāni uzzināja patiesību par Kungu un sāka šo patiesību sludināt pasaulē.

Izlasi Jāņa 3:7. Lai gan mēs domājam par pēdējo dienu notikumiem nāves spriedumu, pielūgsmes un vajāšanu kontekstā, ko Jēzus šeit pasaka, kas pāri visam sagatavo cilvēkus gala laikam? _____

Daniēla uzticība

Izlasi Dan. 6. nodaļu un tad atbilde uz tālākajiem jautājumiem:

1. Ko Daniēla 6:4, 5 atklāj par Daniēla raksturu? Kādas mācības mēs varam gūt no šiem pantiem par to, kādiem mums vajadzētu būt? _____

2. Kādas paralēles mēs varam atrast šajā nodaļā, kas savieno to ar pēdējiem notikumiem, kā tie ir atklāti Atklāsmes grāmatā? Sk. Atkl. 13:4, 8, 11–17. _____

3. Iedomājies sevi Daniēla situācijā. Kādus argumentus mēs varētu izmantot, lai nelūgtu Dievu? Tas ir, kā mēs varētu attaisnot sevi par to, ka nedarām to, ko viņš darīja, tādā veidā pasargājot sevi no iemešanas lauvu bedrē? _____

4. Kā tu domā, kāpēc Daniēls turpināja lūgt, kā viņš to vienmēr bija darījis, lai gan viņam tas obligāti nebija jādara? _____

5. Ko ķēniņš Dārijs teica (Dan. 6:16), pat pirms Daniēls bija iemests lauvu bedrē, kas parādīja, ka viņš kaut ko zināja par Daniēla Dieva spēku? Kas viņa vārdos parādīja Daniēla liecību ķēniņam par Dievu, ko viņš pielūdza un kam kalpoja? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Tuvojoties pasaules vēstures noslēgumam, Daniēla pravietiskie paziņojumi prasa īpašu uzmanību, tāpēc ka tie runā tieši par laiku, kurā mēs dzīvojam. Ar tiem jāsavieno Svēto Rakstu Jaunās Derības pēdējā grāmatā sniegtās mācības. Sātans daudzus iespaidojis ticēt, ka Daniēla un Jāņa Atklāsmes grāmatas nav iespējams saprast, bet apsolījums skaidri saka, ka tie, kas šos pravietojumus pētīs, gūs sevišķas svētības. Vārdi ‘gudrie sapratīs’ (Dan. 12:10, pēc Glika tulk.) attiecas uz Daniēla atklāsmēm, kas kļūs izprotamas pēdējās dienās; un par atklāsmēm, ko Kristus deva savam kalpam Jānim, kā Dieva ļaudis tiks vadīti daudzus gadsimtus ilgā laika periodā, apsolījums skan: ‘Laimīgs, kas lasa un klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts, jo noliktais laiks ir tuvu’ (Atkl. 1:3).” (E. Vaita “Pravieši un ķēniņi” 547., 548. lpp.)

Lai gan mēs parasti Daniēla grāmatu lasām saistībā ar tautu rašanos un krišanu, tiesu (Dan. 7:22, 26; 8:14) un Dieva ļaužu pēdējo atbrīvošanu bēdu laikā (Dan. 12:1), mēs šajā nedēļā redzējam, ka Daniēla grāmata var dot mums arī paraugu tam, ko mums personīgi nozīmē būt sagatavotiem vajāšanām un pārbaudījumiem, kad tie nāk. Šajā ziņā šie stāsti atklāj mums ārkārtīgi svarīgu vēsti pēdējām dienām. Galu galā lai arī cik noderīgi ir zināt par “zvēra zīmi”, gaidāmo “bēdu laiku” un vajāšanām, ja mums nebūs vajadzīgā pieredze ar Dievu, visas šīs zināšanas mūs pazudinās. Vairāk par visu citu mums ir jābūt “jaunpiedzimšanas” piedzīvojumam, kāds bija Daniēlam un citiem, ieskaitot Nebūkadnecaru.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Daniēla lūgšanu 9:3–19. Kā šī lūgšana parāda, ka Daniēls saprata žēlastību un ka Dievs mīl un glābj mūs savas žēlastības dēļ, nevis kaut kādu mūsu nopelnu vai labestības dēļ? Kāpēc ir tik svarīgi šo patiesību ne tikai saprast, bet arī piedzīvot?

2. Grupā pārrunājiet izaicinājumus, kādi bija trim ebrejiem (Daniēla 3. nodaļa) un Daniēlam (Daniēla 6. nodaļa), saglabājot savu nostāju, kad viņiem draudēja politiskās autoritātes. Kādas līdzības jūs atrodat šajos divos ziņojumos? Kas tajos atšķirīgs? Ko mēs varam mācīties no šiem abiem ziņojumiem par to, kā mēs varam būt spēcīgi liecinieki, ja esam uzticīgi?

3. Ko nozīmē “piedzimt no jauna”? Kāpēc Jēzus saka, ka mums “jāpiedzimst no jauna” (Jāņa 3:7)?